

Από τις γραπτές πηγές και την αρχαιολογική σκαπάνη μπορούμε να πιθανολογήσουμε ότι η εγκατάσταση των Δωριέων στη Σπάρτη συνετελείται τον 10ο αιώνα. Μαζί τους υπήρχαν και Κάδμιοι, και αυτό εικάζεται από το γεγονός ότι κατά τους πρώτους αιώνες της δωρικής εξουσίας στη Σπάρτη, η βασιλεία δεν ήταν δικόρυφη αλλά τρικόρυφη. Παράλληλα, δηλαδή, προς τους βασιλικούς οίκους των Αγιαδών και των Ευρυπωντιδών, υπήρξε και τρίτος, των Αιγιδών, θηβαϊκής καταγωγής. Η παγίωση της σπαρτιατικής κυριαρχίας στον ευρύτερο λακωνικό χώρο πρέπει να συντελέστηκε τον 9ο και 8ο αιώνα. Οι υποταγμένοι κάτοικοι που δεν έφυγαν από τη Λακωνία έγιναν είλωτες (δουλοπάροικοι) ή περίοικοι (υποτελείς).

Η Σπάρτη δεν υπήρξε ποτέ πόλη. Ήταν και παρέμεινε ένα συν-οικισμός. Αρχικά οι κώμες αυτές ήσαν τέσσερις, η Κυνόσουρα, η Πιτάνη, η Μεσόα και οι Λίμνες, αργότερα με την προσθήκη των Αμυκλών έγιναν πέντε.

Είτε κατά την κάθοδό τους είτε λίγο αργότερα κατάκτησαν τις βόρειες περιοχές της Πελλάνας και Σελλασίας ώστε να εξασφαλίσουν τα βόρεια σύνορά τους από τους Αρκάδες. Αργότερα προχώρησαν κατάκτηση της Αιγυτίδος όταν βασιλείς από τους Αγιάδες ήταν ο Αρχέλαος και από τους Ευρυπωντίδες ο Χαρίλλος. Στη διάρκεια του πολέμου για την προσάρτηση της Αιγυτίδος είναι πολύ πιθανό να ήταν σύμμαχος της Σπάρτης και η Σκιρίτις, μια μικρή περιοχή της Αρκαδίας, που έκτοτε ταυτίστηκε απολύτως με τη Σπάρτη, παρόλο που οι κάτοικοί της ήσαν Αρκάδες. Από τη στενωπό της Σκιρίτιδος περνούσε η αμαξιτή οδός που ξεκινούσε από το Άργος και μέσω Τεγές έφθανε στη Σελλασία και από εκεί στη Σπάρτη. Η Σκιρίτις έδωσε στο σπαρτιατικό στρατό ένα επίλεκτο σώμα στρατιωτών που ήταν κάτι ενδιάμεσο μεταξύ οπλιτών και ψιλών. Το σώμα αυτό που αποτελούσαν 600 άνδρες ονομαζόταν Σκιρίτης λόχος. Κατά τη διεξαγωγή της μάχης ο λόχος αυτός είχε την τιμή να κατέχει το αριστερό άκρο, κοντά στον βασιλιά, και να προπορεύεται του λοιπού στρατού, όταν αυτός βρισκόταν σε πορεία. Η Αιγίτις και η Σκιρίτις κατατάχθηκαν στην πολιτική κατηγορία των περιόικων.

Αφού εξασφάλισαν οι Σπαρτιάτες τα βόρεια σύνορά τους, στράφηκαν προς τα νότια, προς τις πόλεις Φάρις, Γερώνθρες και Αμύκλες. Οι κάτοικοι της Φάρις και των Γεροθρών εγκατέλειψαν τα σπίτια τους και οι Σπαρτιάτες εγκατέστησαν εκεί Δωριείς. Οι Αμικλείς εντάχθηκαν στην στρατιωτική και πολιτική οργάνωση της Σπάρτης, τους επέτρεψαν να υπηρετούν στον σπαρτιατικό στρατό με το διακριτικό όνομα Αμικλαίοι οπλίτες. Οι τρεις αυτές πόλεις μαζί με την Σπάρτη, τον Λα και την Αίγυς αποτέλεσαν την Δωρική Εξάπολη. Ίσως αυτός ο συν-οικισμός των έξη πόλεων να είναι αποτέλεσμα της ενσωματώσεως δωρικών και προδωρικών στοιχείων. Ο Αριστοτέλης αναφερόμενος στην επί ετών ολιγανθρωπία της Σπάρτης και που τελικά έγινε αιτία της πολιτικής και κοινωνικής της φθοράς, αναφέρει ότι σε προηγούμενη εποχή, οι Σπαρτιάτες επέτρεπαν στους ξένους να

Η δωρική Σπάρτη

Συντάχθηκε απο τον/την Administrator
Τετάρτη, 05 Νοέμβριος 2008 12:07 -

πολιτογραφούνται, για να μη γίνει η πόλη τους ολιγάνθρωπη εξαιτίας των μακροχρόνιων πολέμων.

Στα χρόνια της βασιλείας του Αλκαμένους η Σπάρτη κατάκτησε το Έλος και την παράλια περιοχή. Οι κάτοικοί τους οι οποίοι αντέταξαν αντίσταση έγιναν είλωτες.